

רשומות

הצעות חוק

27 ביולי 1998

2747

ד' באב התשנ"ח

עמוד

560	הצעת חוק הפיקוח על המטבע (תיקון מס' 3), התשנ"ח-1998
	תיקונים עקיפים:
	פקודת הבנקאות, 1941
	חוק בנק ישראל, התשי"ד-1954
	חוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981
	חוק הבנקאות (שירות ללקוח), התשמ"א-1981
	חוק מס ערך מוסף, התשל"ז-1976
563	הצעת חוק הגנת הצרכן (תיקון מס' 7), התשנ"ח-1998

הצעת חוק הפיקוח על המטבע (תיקון מס' 3), התשנ"ח-1998

- תיקון סעיף 1 1. בחוק הפיקוח על המטבע, התשל"ח-1978¹ (להלן - החוק העיקרי), בסעיף 1 -
- (1) ההגדרות "זהב" ו"מוסד בנקאי" - יימחקו;
- (2) בהגדרה "מטבע חוץ", במקום "זכות למטבע כאמור או זהב" יבוא "או זכות למטבע כאמור";
- (3) בהגדרה "תושב חוץ" -
- (א) בפסקה (1), בסופה יבוא "למעט מי שהוא בעל אשרת עולה או תעודת עולה";
- (ב) אחרי פסקה (2) יבוא:
- "(א2) מי שכניסתו לישראל וישיבתו בה פטורים, לפי סעיף 17 לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952², או מכוח צו שהוצא על פיו, מאשרה ורשיון לפי סעיף 2 לחוק האמור;
- (ב2) מדינות חוץ ונציגויות דיפלומטיות וקונסולריות של מדינות חוץ";
- תיקון סעיף 2 2. בסעיף 2(ב) לחוק העיקרי, אחרי "טעונה היתר" יבוא "לכל אחד מהצדדים לה".
- תיקון סעיף 4 3. בסעיף 4 לחוק העיקרי, במקום כותרת השוליים יבוא "יבוא מטבע ישראלי".
- תיקון סעיף 6 4. בסעיף 6(ב) לחוק העיקרי, במקום "לסוחר מוסמך" יבוא "למי ששר האוצר או המפקח יקבע".

ד ב ר י ה ס ב ר

יהיה עוד צורך ברשיון מיוחד לסוחר מוסמך, מוצע לבטל את ההגדרה "מוסד בנקאי" (תאגיד בנקאי). לאחרונה הורחבה ההגדרה "תושב חוץ" בתקנות. מוצע לשלב את התיקון, בשינויים קלים, בהגדרה שכבר קיימת בחוק, ולבטל את התקנות.

סעיף 2 לשם מניעת פרשנות אפשרית לסעיף 2(ב) לחוק, שלפיה תושב ישראל שהוא צד לעסקה עם תושב חוץ אינו חייב בהיתר כאשר מדובר בעסקה שאינה במטבע חוץ או בנייר ערך חוץ, מוצע לקבוע במפורש שעסקה כאמור טעונה היתר לכל אחד מהצדדים לה.

סעיף 4 לאור הביטול המוצע של מעמדו של הסוחר המוסמך, מוצע לאפשר לשר האוצר או למפקח על מטבע חוץ לקבוע מי יהיו הגופים שלהם יוצע מטבע חוץ שבידי תושב ישראל.

מאז כניסתו לתוקף של חוק הפיקוח על המטבע, התשל"ח-1978 (להלן - החוק), חלו שינויים רבים במשטר הפיקוח על המטבע. לאחרונה הוחלט להסיר את רוב ההגבלות שעדיין קיימות על הפעולות והעסקאות שנאסרו על פי חוק, במקביל להסרת רוב ההגבלות וכדי להבטיח מערכת מידע הולמת המאפשרת להגיב במועד, במכשירי המריניות המתאימים, יש צורך, מהר גיסא, להרחיב את האפשרות לדרישת הריווח על פעולות ועסקאות כאמור, ומאידך גיסא, וכך שלמה, לחוק את חובת הסודיות החלה על המידע המתקבל בדיווחים כאמור.

סעיפים משנת 1993 ההתייחסות לזהב היא כאל 1 ו-15 טובין ולא כאל מטבע חוץ, ועל כן אין צורך בהגדרה מיוחדת לזהב ומוצע לבטלה. כמו כן, מאחר שלפי סעיף 5 המוצע, יבוטל סעיף 8 לחוק, ולא

¹ ס"ח התשל"ח, עמ' 108 ועמ' 206; התשמ"ח, עמ' 23.
² ס"ח התשי"ב, עמ' 354; התשנ"ו, עמ' 168.

5. סעיף 8 לחוק העיקרי - בטל. ביטול סעיף 8
6. בסעיף 9 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
 "ג) היתר יכול שיהא מותנה גם בדיווח, ואולם אין באי מילוי חובת דיווח של צד לעסקה כדי לפגוע בתוקף ההיתר כלפי צד שמילא אחר חובותיו על פי ההיתר או שלא הוטלו עליו חובות דיווח כאמור."
7. סעיף 11 לחוק העיקרי - בטל. ביטול סעיף 11
8. בסעיף 17(א) לחוק העיקרי, המילים "או של רשיון שניתן לו לפי סעיף 8" - תיקון סעיף 17 יימחקו.
9. אחרי סעיף 18 לחוק העיקרי יבוא:
 "סודיות 18א. על ידיעה שנמסרה ומסמך שהוגש לפי חוק זה יחול האמור בסעיף 15א(א) ו-(ב) לפקודת הבנקאות, 1941".³
10. בפקודת הבנקאות, 1941, בסעיף 15א(א), במקום "תביעה פלילית" יבוא "חקירה פלילית או הליך פלילי". תיקון פקודת הבנקאות
11. בחוק בנק ישראל, התשי"ד-1954, בסעיף 65, במקום "תביעה פלילית" יבוא "חקירה פלילית או הליך פלילי". תיקון חוק בנק ישראל

ד ב ר י ה ס ב ר

- סעיף 5 עובר לתיקון החוק, הוחלף היתר הפיקוח על המטבע, התש"ח-1978, בהיתר כללי חדש, היתר הפיקוח על המטבע, התשנ"ח-1998 (פורסם בק"ת התשנ"ח, עמ' 722). לפיו כל הפעולות והעסקאות הטעונות היתר לפי החוק הותרו, למעט מספר מצומצם מאוד של פעולות ועסקאות. הותרת הפעולות והעסקאות לא הותנתה, כבעבר, בכך שהן תבוצענה באמצעות סוחר מוסמך. לפיכך, התייתר הצורך במתן רשיון מיוחד לתאגיד בנקאי להיות סוחר מוסמך.
- סעיף 6 מוצע לקבוע הוראה מפורשת המאפשרת להתנות היתר כללי, לסוגים, או היתר אישי בריווח. בעבר, כאשר רוב העסקאות שהותרו לתושב ישראל הותנו בביצוען באמצעות סוחר מוסמך, היה המידע מצוי בידי הסוחרים המוסמכים והועבר למחלקת הפיקוח על מטבע חוץ בצורה מרוכזת, אם מכוח היות חובת הדיווח חלק בלתי נפרד מעצם הענקת רשיון הסוחר המוסמך לתאגידים הבנקאיים. האמורים לשמש כידו הארוכה של המפקח על מטבע חוץ, ואם מכוח תנאי בהיתרים. כדי שלא להותיר מקום לספקות, מוצע להסדיר במפורש את הסמכות לדרוש דיווחים כתנאי להיתר. יחד עם זאת, מוצע להבהיר, כי אין באי מילוי חובת דיווח של צד לעסקה כדי לפגוע בתוקף
- ההיתר כלפי צד שמילא אחר חובותיו על פי ההיתר או שלא הוטלו עליו חובות דיווח כאמור.
- סעיף 7 סעיף 11 לחוק הקיים קובע כי עסקה שתושב חוץ צד לה לא תירשם בפנקס המתנהל על פי דין, אלא על פי היתר. עם המעבר למשטר הליברליזציה, אין עוד מקום להתנות את הרישום של עסקה שתושב חוץ צד לה בהיתר.
- סעיף 8 עם ביטול המעמד של סוחר מוסמך והצורך ברשיון סוחר מוסמך, אין עוד צורך בהוראת העונשין על הפרת תנאי של רשיון כאמור, ומוצע לבטלה.
- סעיפים לנוכח ההרחבה הצפויה בדרישת הדיווח 9-11 כאמור, מוצע להוסיף לחוק סעיף האוסר גילוי ידיעה שנמסרה ומסמך שהוגש לפי חוק בנק ישראל, התשי"ד-1954, פקודת הבנקאות או חוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981, אלא אם כן ראה הנגיד צורך בכך לצורכי חקירה פלילית או הליך פלילי.
- כן מוצעת האחדת מונחים בחוק בנק ישראל, התשי"ד-1954, ובפקודת הבנקאות, 1941.

³ ע"ד 1941, תוס' ו, עמ' 85; ס"ח התשנ"ו, עמ' 324.
⁴ ס"ח התשי"ד, עמ' 192; התשנ"ה, עמ' 147, עמ' 196 ועמ' 375.

12. תיקון חוק הבנקאות (רישוי) - בחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981⁵ -
- (1) בסעיף 10 -
- (א) אחרי פסקה (4) יבוא:
- "(א4) קניה ומכירה של מטבע חוץ";
- (ב) פסקה (12) - תימחק;
- (2) בסעיף 14, פסקה (10) - תימחק;
- (3) בסעיף 16, פסקה (10) - תימחק.
13. תיקון חוק הבנקאות (שירות ללקוח) - בחוק הבנקאות (שירות ללקוח), התשמ"א-1981⁶, בסעיף 2(א), פסקה (4) - תימחק.
14. תיקון חוק מס ערך מוסף התשל"ו-1976⁷, בסעיף 26 -
- (1) בסעיף קטן (ב), במקום "סוחר מוסמך" יבוא "מוסד כספי";
- (2) בסעיף קטן (ג), במקום "הסוחר המוסמך" יבוא "המוסד הכספי";
- (3) סעיף קטן (ד) - בטל.
15. ביטול תקנות הפיקוח על המטבע (הגדרת תושב חוץ), התשנ"ח-1998⁸ - בטלות.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 14 ביבוא טובין בלתי מוחשיים וביבוא עיתונים, כתבי עת ודברי דפוס אחרים המיובאים ברואר, חל - עד כה - החיוב במס ערך מוסף עם רכישת מטבע החוץ אצל סוחר מוסמך לשם תשלום כעד רכישתם, או עם העברתו של מטבע החוץ למוכר, לפי המוקדם, ואם לא נרכש או הועבר מטבע חוץ כאמור - עם מתן התמורה; כמו כן הוסמך שר האוצר להתקין תקנות, בין היתר, לענין גביית המס על ידי הסוחר המוסמך. בעקבות ביטול החיוב לרכוש מטבע חוץ ולהעבירו רק באמצעות תאגיד בנקאי שהוא סוחר מוסמך, יחולו ההוראות הללו ביחס לרכישת מטבע חוץ ולהעברתו באמצעות מוסד כספי.

סעיף 12 לנוכח הביטול המוצע של מעמדו המיוחד של הסוחר המוסמך, מוצע לקבוע במפורש בחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981, כי קניה ומכירה של מטבע חוץ הם עיסוק המותר לבנקים, ולבטל את ההוראות הכלליות שם שלפיהן מותר לתאגידים בנקאיים לעסוק בעיסוק שהותר במפורש לפי חוק אחר.

סעיף 13 עם ביטול המעמד של הסוחר המוסמך וביטול ההתניה של עשיית הפעולות המותרות באמצעותו, מתייתר הצורך בסעיף 2(א4) לחוק הבנקאות (שירות ללקוח), התשמ"א-1981, אשר נחקק בשעתו כ"צד השני של הראי" לאותה חובה של ביצוע פעולות באמצעות סוחר מוסמך.

⁵ ס"ח התשמ"א, עמ' 232: התשנ"ו, עמ' 318.

⁶ ס"ח התשמ"א, עמ' 258: התשנ"ו, עמ' 306.

⁷ ס"ח התשל"ו, עמ' 52: התשנ"ו, עמ' 256.

⁸ ק"ת התשנ"ח, עמ' 945.

הצעת חוק הגנת הצרכן (תיקון מס' 7), התשנ"ח-1998

1. בחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981¹ (להלן - החוק העיקרי), בסעיף 2, אחרי סעיף תיקון סעיף 2 קטן (ב) יבוא:
- "(ב2) עוסק המציב שלט או המודיע בכל דרך אחרת, שאין לצרכן זכות לבטל עסקה ולקבל חזרה את כספו, חייב לציין שאין באמור כדי לפגוע בזכותו של הצרכן לבטל עסקה לפי כל דין, לרבות בשל פגם במוצר, הטעיה או אי גילוי פרט מהותי בעסקה."
2. בסעיף 3(א) לחוק העיקרי, בסופו יבוא "או שיש בו ניצול אי ידיעת השפה שבה נקשרת העסקה".
3. בסעיף 7 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (ג) יבוא:
- "(ג) המפרסם פרסומת מסהרית בצורה של כתבה, מאמר או ידיעה עיתונאית, מבלי לציין, באופן ובנוסף, שקבע השר בתקנות, כי מדובר בפרסומת, יראו בכך פרסומת מטעה, אף אם תוכנה אינו מטעה."
4. אחרי סעיף 7 לחוק העיקרי יבוא:
7. השר רשאי לקבוע, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, עקרונות, כללים, דרכים ותנאים ברבר שיווק מוצרים, המכוונים לקטינים, העלולים לפגוע בגופו או בבריאותו הנפשית של הקטין; תקנות כאמור יכול שיתייחסו לקטינים דרך כלל, או עד גיל מסוים.
- הוספת סעיפים
זב עד זד

דברי הסבר

- סעיף 1** בנקודות מכירה או בבתי עסק נתקל הצרכן לפרקים בשלטים שבהם מודיע העוסק כי לא ניתן לבטל עסקה וכי הכסף לא יוחזר לצרכן. לעומת זאת קובע חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 (להלן - החוק), מקרים שבהם חייב העוסק לבטל עסקה ולהחזיר לצרכן את כספו; מדובר במקרים של הטעיה, ניצול מצוקה, או אי גילוי פרט מהותי בעסקה. (סעיף 32 לחוק).
- מוצע להוסיף בחוק סעיף המהייב עוסק להודיע לצרכן שבמקרים אלה עומדת לו הזכות לבטל את העסקה ולקבל את כספו חזרה.
- סעיף 2** מוצע להוסיף בסעיף 3 לחוק, הדין באיסור ניצול מצוקת הצרכן, גם איסור לנצל את הצרכן על ידי שימוש בשפה שהצרכן אינו מבין.
- סעיף 3** מוצע להייב את מי שמפרסם פרסומת מסחרית בצורת כתבה עיתונאית להביא לידיעת הציבור שאמנם המדובר בפרסומת, הדרך והנוסח שבה יש לציין זאת ייקבעו על ידי השר.
- סעיף 4** לסעיף זב המוצע:
- החוק הקיים דן בסעיף 7א בפרסומת המכוונת לקטינים; התיקון המוצע בא לפתור בעיה שהתעוררה בנוסח הקיים, והיא האם כיתוב על המוצר גופו הוא גם בבחינת "פרסומת"; מוצע לכן להבהיר שגם שיווק מוצר העלול לפגוע בקטין יוסדר על ידי השר בתקנות ולא רק הפרסומת למוצר.
- לסעיף זג המוצע:**
- מטרתו של הסעיף המוצע לאפשר לשר להתקין תקנות בדבר מתן תעורות אחריות, אחזקה, או מתן שירות לטובין גם בביתו של הצרכן הקונה אותם.

¹ ס"ח התשמ"א, עמ' 248; התשנ"ח, עמ' 182.

17. השר רשאי להתקין תקנות בדבר מתן תעודות אחריות למצרכים ולשירותים, לרבות הטלת חובה לנתינתם במקרים ובתקופות שיקבע, חובת קיום תחנות שירות, חובה לכלול בתעודת האחריות התחייבות לגבי שירותים שאותם יש לספק בביתו של הצרכן ופרקי הזמן המרביים להמתנה ולאספקת שירותים כאמור.

תעודות אחריות,
אחזקה או מתן
שירות לטובין

18. (א) מי שהתקיים בו אחד מהתנאים המפורטים בסעיף קטן (ב), לא יציג, ולא יפרסם את עצמו במישרין או בעקיפין, כמי שמטרתו להגן על הצרכן או לייעץ לו, ולא יקרא או יכנה את עצמו בשם שמשמע ממנו כי הוא פועל למטרה כאמור.

סיוגים לשימוש
בשם

(ב) (1) פועל משיקולים עסקיים או למטרות רווח;

(2) ממומן או נתמך בידי גורם מסחרי;

(3) הכנסותיו, כולן או חלקן, הן -

(א) מפרסום מידע מסחרי;

(ב) מתשלומים של גורמים מסחריים המשתתפים בסקרים שהוא עורך;

(ג) מדמי חבר קבועים או חד-פעמיים המשולמים על ידי גורמים מסחריים;

(ד) מתשלומים של גורמים מסחריים בעבור השימוש בתוצאות של סקרים, בדיקות או תחרויות שנערכו על ידיו;

(ה) ממתן הסות לפעילות מסחרית;

(4) פרסומיו כוללים פרסומת מסחרית של בעלי עסקים גלויה או מוסווית, בתשלום או שלא בתשלום.

5. בסעיף 8 לחוק העיקרי, במקום ההגדרה "מכירה מיוחדת" יבוא:

"מכירה מיוחדת" - מכירת סוף העונה, מכירת חיסול מלא או חלקי, מכירה לרגל אירוע כלשהו, או מכירה שבה מוצעת לצרכן הטבה נוספת נוסף על הטובין או על השירותים שבעבורם שילם, או כל מכירה אחרת שבה מוצעים הטובין או השירותים של העסק, כולם או חלקם, במחירים מוזלים, לתקופה מסוימת שלא בדרך מתן הנחה לצרכן פלוני.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיפים 5 ו-6 החוק מתייחס אך ורק למכירה מיוחדת של טובין ולא של שירותים. לפיכך, מוצע להרחיב את ההגדרה של המונח "מכירה מיוחדת" כדי להחילה גם על מכירת שירותים, וכדי לכלול בה גם מבצעים שבהם ניתנות הטבות נוספות לצרכן, כגון מוצר נוסף לכל רוכש, זכות להשתתפות בהגרלות וכו'.

עוד מוצע להרחיב את חובת העוסק לפרסם בהודעה על "מכירה מיוחדת" כל הטבה הניתנת בה לצרכן.

לסעיף 7ד המוצע:

מוצע לאסור על אדם, או על ארגון, העוסק בפעילות מסחרית, להציג את עצמו כמי שמטרתו להגן על הצרכן, בצורה ישירה או עקיפה. ברוב מדינות העולם מקובל הכלל, כי ארגונים צרכניים אינם קשורים, בכל דרך שהיא, בפעילות מסחרית ואינם תלויים בתמיכה כספית של גורמים מסחריים.

כדי למנוע תופעות של גופים מסחריים, המציגים את עצמם כארגוני צרכנים, אך למעשה פעילותם היא עסקית ולמטרת רווח, מוצע לאסור זאת מפורשות בחוק.

15. (א) עוסק המודיע במקום העסק על מכירה מיוחדת, יציין בהודעה את הפרטים המפורטים להלן:

- (1) הטובין או השירותים הנכללים בה;
- (2) מחיריהם של הטובין או השירותים לפני המכירה המיוחדת;
- (3) שיעור ההנחה או המחיר לאחר ההנחה;
- (4) כל הטבה אחרת הניתנת לצרכן בתקופת המכירה המיוחדת;
- (5) התקופה שבה תימשך המכירה המיוחדת.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו, בשינויים המחויבים, גם על מכירה מיוחדת באמצעות עיתון, פקסימיליה, טלפון, טלוויזיה, מחשב או כל מכשיר אלקטרוני אחר.

(ג) עוסק המפרסם שלא במקום עסקו דבר קיומה של מכירה מיוחדת, יציין בפרסום את הטובין או השירותים הנכללים בה, את כמותם ואת התקופה שבה אמורה להתקיים המכירה המיוחדת.

(ד) הודיע העוסק על התקופה שבה תימשך המכירה המיוחדת, בין במקום העסק ובין שלא במקום העסק, ורצה להפסיקה לפני תום התקופה שצוינה, יפרסם על כך הודעה באותה דרך שבה פרסם את ההודעה הראשונה.

7. בסעיף 21 לחוק העיקרי, בפסקה (2), אחרי "ולדרוש ממנו" יבוא "להתייבץ לפניו ולמכור לו".

8. בסעיף 23 לחוק העיקרי -

- (1) האמור בו יסומן "א" ובו, במקום "או קנס 50,000 שקלים" יבוא "או קנס שהוא עד פי עשרה מן הקנס כאמור בסעיף 61(א)2 לחוק העונשין, התשל"ז-1977";

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 7 החוק הקיים מאפשר לממונה, או למי שהוסמך על ידיו, לחקור כל אדם שיש לו ידיעות או מסמכים הנוגעים לענין החקירה, אך אינו קובע כי הנחקר חייב להתייבץ לחקירה; לפיכך, מוצע לקבוע כי לממונה, או למי שהוסמך על ידיו, תהיה הסמכות לדרוש מאדם להתייבץ לחקירה כאמור, ברומה לסמכות הקיימת בחוקים אחרים.	סעיף 8 החוק הקיים קובע קנס של 50,000 שקלים או שנת מאסר לעובר על הוראות החוק. מוצע להעמיד את הקנס על סכום של 200,000 ש"ח; אם העבירה היא עבירה נמשכת, יהיה בית המשפט רשאי להטיל קנס נוסף בשיעור של עד חמישה אחוזים מסכום הקנס הקבוע לאותה עבירה לכל יום שבו נמשכת העבירה.

² ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) היתה העבירה עבירה נמשכת, רשאי בית המשפט להטיל קנס נוסף, בשיעור של עד חמישה אחוזים מסכום הקנס הקבוע לאותה עבירה, לכל יום שבו נמשכת העבירה מעבר למועד שבו נמסרה הודעה או ניתן צו, או מעבר לתקופת הזמן שנקבעה בהודעה או בצו, לפי המאוחר; לענין זה –

"הודעה" – הודעה שנתן הממונה לפי סעיף 21(4);

"צו" – צו שנתן בית המשפט לפי סעיף 30.

(ג) נעברה עבירה מן העבירות המנויות בסעיף קטן (א) בידי תאגיד, דינו – כפל הקנס הקבוע לאותה עבירה.

(ד) עבר אדם, בתוך שנתיים, פעם נוספת עבירה לפי סעיף זה, דינו – מאסר כאמור בסעיף קטן (א), או כפל הקנס שבית המשפט היה רשאי להטיל עליו בשל העבירה שבה הורשע.

(ה) על מסירת צו לפי חוק זה יחולו הוראות סעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982⁵, בדבר המצאת מסמכים, בשינויים המחויבים.

תיקון סעיף 28 בסעיף 28 לחוק העיקרי – 9.

(1) בסעיף קטן (א1), במקום "בסכום שלא יעלה על 12,000 שקלים חדשים" יבוא "בסכום שלא יעלה על גובה הקנס כאמור בסעיף 23(1), ובתאגיד – כפל הקנס כאמור";

(2) סעיף קטן (ד) – בטל.

תיקון סעיף 135 בסעיף 135 לחוק העיקרי, בסופו יבוא "ולממונה". 10.

ד ב ר י ה ס ב ר

הממונה לדרוש מעוסק, כתנאי לאי נקיטת הליכים פליליים כלפיו בשל עבירה שעבר על החוק, לסכום גובה הקנס המוצע.

נעברה העבירה על ידי תאגיד – מוצע שהקנס יהיה כפול מן האמור בסעיף 23(א) לחוק.

סעיף 9 מוצע להשוות את תקרת סכום ההתחייבות להימנע מעבירה, שרשאי

⁵ ס"ח התשמ"ב. עמ' 43.